

דף טו:

עין משפט ה.

יו"ד סימן קעט פעיף י

יב. אדם הבריא^ה מותר לקרות פסוקים להגן עליו מהמזיקין.

עין משפט ו.

יו"ד סימן קעט פעיף ח

ה. י. הלוחש על המכה או על החולה ורוקק, ואח"כ קורא פסוק מן התורה אין לו חלק לעולם הבא^א, ואם אינו רוקק עובר על איסור^ב, אבל אם יש בו סכנת נפשות^ג הכל מותר.

הגה: וי"א דכל זה אינו אסור אלא כשקורא הפסוק בלשון הקודש, אבל בלשון לעז לא^ד.

הגה: מ"מ ברוקק טוב ליזהר בכל ענין^ה גם בלשון לעז, ובפרט כשמזכיר "השם" שאין לו חלק לעוה"ב.

ת. שם בשבועות ט"ו מריב"ל שאמר אותם פסוקים וישן, וכמו ק"ש על המטה כנ"ל.
א. ממשנה בסנהדרין דף צ' וכדמפרש ר"י בדף ק"א ע"א שם. ורוקק וכו'. לפי שאין מזכירין ש"ש על הרקיקה, וכתב הש"ך בס"ק י' דמשמע בקורא פסוק בלא "שם" אף ברקיקה אין איסור. וכתב הט"ז בס"ק ח' דאין להקשות ממה שנוהגין ברקיקה קודם שאומרים "ואנחנו קורעים ומשתחוים" בעלינו לשבח ששם יודעים הכל שהרקיקה היא לבזיון הגילולים של ע"ז, והיא כבוד שמים שמזכיר אח"כ.
ורש"י פי' דוקא לוחש אחר הרקיקה, אבל הטור כתב דלאו דוקא אלא אפי' רוקק אחר שהזכיר.

ב. מגמ' שבועות ט"ו ע"ב, כך ציין בגאון, ופי' בלוחש פסוק בלא הזכרת השם על המכה וה"ה שאר חולי שאינו מכה, כ"כ הב"י. ט"ז ס"ק ד'.
וכתב הב"י דלכ"ע מותר לפתוח בתורה ולראות הפסוק העולה, כי היא חיינו והוא נוטל עצה מן התורה ע"ש שהאריך.

ג. מתוס' בשבועות דף ט"ו ע"ב ד"ה אסור. שאין דבר שעומד מפני פקוח נפש.

ד. והב"ח אוסר גם בלעז, והש"ך חולק עליו וכתב היכא דלא אפשר יש להתיר בלעז.

ה. אפי' אינו מזכיר השם. הגאון אות י"ט.

יו"ד סימן קעט פעיף יב

יב. יד. מותר להתרפאות בקמיע אפי' יש בו שמות^י, וכן מותר לשאת קמיע שיש בו פסוקים, ודוקא כדי להגן שלא יחלה^ז אבל לא להתרפאות בהם למי שיש לו מכה או חולי, אבל לכתוב פסוקים בקמיע אסור^ח.

יו"ד סימן קעט פעיף י

עיין לעיל עין משפט ה

עין משפט ז.

יו"ד סימן קעט פעיף ח

עיין לעיל עין משפט ו

עין משפט ז.ט.

ו. מתשובת הרשב"א, ועיין בסי' ש"א באו"ח, ובגמ' שבת ס"א.

ז. כנ"ל בסעיפים הקודמים.

ח. הטעם לפי שאם תיפול דליקה בשבת אסור להצילם ולטרוח עבורם בשבת ואע"ג שעכשיו כותבין בסידורין הברכות, היינו משום עת לעשות לה' משא"כ בקמיעין. ט"ז ס"ק ט'.